

Универзитет у Београду

Факултет политичких наука

Изборно веће Факултета политичких наука је на својој 4. Седници, одржаној 2. априла 2018. године, донело одлуку да се формира комисија за припрему извештаја о конкурс за избор једног ванредног професора за ужу научну област Медијске студије и новинарство, у саставу: проф. др Веселин Кљајић, редовни професор на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука, проф. др Никола Маричић, редовни професор на Универзитету у Београду – Факултету драмских уметности и проф. др Неда Тодоровић, професор у пензији Универзитета у Београду – Факултета политичких наука.

Комисија је прегледала конкурсни материјал, усагласила мишљења чланова и, у складу са Законом о Универзитету, одговарајућим правилницима и критеријумима Универзитета у Београду и Статутом Факултета политичких наука, подноси Изборном већу ФПН.

РЕФЕРАТ

О КОНКУРСУ

Факултет политичких наука Универзитета у Београду расписао је конкурс за једног ванредног професора за ужу научну област Медијске студије и новинарство на одређено време од 5 година. Оглас о конкурс је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање „Послови“ број 824 од 10. априла 2018. године и на Интернет порталу Факултета политичких наука у Београду.

На конкурс се у предвиђеном року пријавио један кандидат:

др Сања Домазет

Кандидаткиња је приложила биографију, оверен препис диплома, прочитану копију личне карте, списак свих научних и стручних радова као и објављене радове у периоду од јуна 2010. године, када је први пут изабрана у звање доцента, до 6. маја 2019. године. Комисија констатује да је кандидаткиња поднела сва тражена документа и радове.

У складу са поднетом документацијом, Комисија је оценила да др Сања Домазет у потпуности испуњава све услове конкурса за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Медијске студије и новинарства.

АНАЛИЗА И ОЦЕНА ОДГОВАРАЈУЋЕ ПРИЈАВЕ

Биографски подаци кандидата

Доц. др Сања Домазет је рођена [REDACTED] године у [REDACTED], Република Србија. Основно образовање започела је у Смедереву, где је завршила основну школу „Др Јован Цвијић“ (добитница је Вукове дипломе) и музичку школу „Коста Манојловић.“ Средње образовање Сања Домазет је стекла у Смедереву и Београду. У Смедереву је завршила Гимназију (са просеком 5,00), а у Београду музичку школу „Јосип Славенски“, одсек вокално-инструментални.

Дипломирала је на Правном факултету Универзитета у Београду (одсек за међународно право) са просечном оценом 8.74. Током редовних студија Сања Домазет је провела два месеца на усавршавању у Енглеској. Магистрирала је на Факултету политичких наука Универзитета у Београду са просечном оценом 10 и под менторством проф. др Неде Тодоровић успешно одбранила магистарски рад на тему „Етика таблоидне штампе“ у септембру 2006. године. Докторске академске студије завршила је у новембру 2009. на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, одбранивши докторску тезу „Креативно писање у штампаним медијима“ под менторством проф. др Неде Тодоровић. Др Домазет тада постаје доктор политичких наука.

Од 2006. ради на Факултету политичких наука као демонстратор на предметима Увод у новинарство и Теорија и техника новинарства. Истовремено је хонорарно запослена и у дневном листу „Данас“, где је објавила велики број у јавности запажених текстова и добила награду „Најбоље новинарско перо“ на Сајму књига у Београду 2004. године. У јулу 2008. године запошљава се на ФПН-у као наставник вештина, а од јуна 2010. године је запослена као доцент на ФПН-у. На основу одлуке Наставно - научног већа Факултета политичких наука, Универзитета у Београду, кандидаткиња је реизабрана у доцента фебруара 2015. (за ужу научну област Новинарство).

У периоду од јуна 2010. до маја 2019. године, доц. др Сања Домазет је објавила 20 текстова у научним часописима, три монографије, од којих се једна користи као уџбеник на Учитељском факултету у Београду, као и уџбеник који се користи као обавезна литература на Факултету политичких наука Универзитета у Београду. Ван академског рада, ауторка је четири романа, десет драма, шест књига есеја и једне књиге прича. Њен литерарни опус преведен је до сада на десет страних језика и у вези је са предметима које предаје на Факултету политичких наука (белетристичким новинарским жанровима у Теорији и техници новинарства, Теорији жанрова и Креативном писању у медијима). У штампаним медијима објавила је преко педесет приказа и учествовала на једанаест домаћих и међународних скупова.

Осим тога, доценткиња др Домазет има тринаест година искуства у настави на ФПН-у и то на предметима Увод у новинарство (додипломске студије), Теорија и техника новинарства (додипломске студије), Онлајн журнализам (додипломске студије), Креативно писање у медијима (мастер студије), Теорија жанрова (мастер студије), Култура изражавања у постновинарству (докторске студије).

Затим, доц. др Сања Домазет је била предавач по позиву на великом броју домаћих и иностраних установа, укључујући Лондонски универзитетски колеџ. Током 2017, др Сања Домазет предавала је по позиву на Учитељском факултету у Београду где је излагала на тему „Путопис као литерарни и новинарски жанр“, затим на Академији уметности у Новом Саду одржала предавање “Адаптација драмског текста у сценарио”, те и излагала на тему “Трансформација дијалога драмског текста у акцију - радњу сценарија.”

Др Сања Домазет боравила је више пута на усавршавањима у иностранству, на позив владе Сједињених држава, British Council-а и Европске Уније. Боравила је у САД-у током марта 2014. године, на стипендији IVLP (International Visiting Leadership Programme). Додатна знања из области новинарства и извештавања, стекла је и приликом медијске посете Европској Унији у организацији British Council-а (посета Бриселу, Амстердаму и Риму) током марта 2018.

Похађала је и програм упознавања и проучавања медијских студија „Доживи ЕУ“, који је представљао посету медијским и владиним институцијама у Бону, Келну и Риму током децембра 2018, на позив делегације ЕУ у Србији.

Др Сања Домазет је и активни члан Удружења новинара Србије и Српског књижевног друштва. У сарадњи са владом Сједињених држава основала је студентски портал „Журналист“, који студенти користе као учило, а грађанство као информативно гласило. Заједно са колегама из Швајцарске и Немачке покренула је Европску журналистичку лабораторију (ЕЈТА).

2. Испуњеност услова за избор у звање ванредног професора

Обавезни услови:

2.1 Искуство у педагошком раду са студентима

Доц. др Сања Домазет има укупно тринаест година искуства рада са студентима на ФПН-у. Најпре је радила као демонстратор, затим као наставник вештина, а потом као доцент на предметима Увод у новинарство и Теорија и техника новинарства 2006/7, 2007/8, 2008/9. и 2009/10. Као доцент ради, поред ова два, на још четири предмета: Онлајн новинарство, Креативно писање у медијима, Теорија жанрова и Култура изражавања у постновинарству (2010/11, 2011/12, 2012/13, 2013/14, 2014/15, 2015/2016, 2016/2017, 2017/2018) . На додипломским студијама ангажована је на предметима Увод у новинарство, Теорија и техника новинарства и Онлајн журналзам, а на мастер студијама ба предметима Креативно писање у медијима и Теорија жугнализма, а на докторским Култура изражавања у постновинарству.

Поред тога, др Сања Домазет је по позиву држала предавања у више академских установа у земљи и иностранству, о чему је детаљно било речи у делу овог извештаја који се тиче њене биографије. Она је, такође, држала специјализоване тренинге креативног

писања, а у овом периоду у низу институција културе, широм Србије, говори на тему антидруштвености медија и медијске (не)писмености, у оквиру програма стручног усавршавања за професоре, стручне сараднике и директоре образовних институција, у организацији Европске Уније и Новосадске новинарске школе. У свом педагошком раду, др Сања Домазет користи принципе активног учења, као и савремену технологију како би повећала партиципативност свих студената.

2.2 Позитивна оцена педагошког рада (ако га је било) добијена у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода.

Студенти су оцењивали педагошки рад кандидаткиње др Сање Домазет конзистентно високим оценама. Током школске 2017/18 године, предмет Креативно писање у медијима је оцењен са укупном просечном оценом 5.00. Током исте школске године, на предметима који се одражавају на основним студијама, др Домазет је такође добила изузетно високе оцене и то 4.27/4.67 на предмету Увод у новинарство, 4.22/4.86 на предмету Онлајн новинарство. У претходним школским годинама, др Домазет је такође остваривала високе резултате у студентским евалуацијама њеног рада и то увек у распону између 4.45/5 и 5.00. У својим слободним коментарима студенти често истичу одлично конципирање предмета, интересантан начин предавања, интерактивност, подстицање на критичко мишљење и посвећеност студентима.

2.3 Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира.

У периоду од последњег избора, др Сања Домазет је објавила 2 рада из категорије М20 и то:

1. „Анализа репортажа Милоша Црњанског из Хортијеве Мађарске“, стр.231-245, часопис „Српска политичка мисао“, уредник Живојин Ђурић, ИССН 0354 5989, ЦОБИСС.СР.ИД 102782215, УДК 821.116.3.41-94.09, Број 4/27, Београд, 2017. XXIV, вол. 58 М24 4 бода

Пре четири деценије, 30. новембра 1977. године, у Београду је преминуо Милош Црњански, једна од најзначајнијих личности српске књижевности XX века. О његовом књижевном раду написане су бројне студије, па се зато др Сања Домазет, ауторка овог текста, усредредила на мање познати рад Црњанског - Црњанског као новинара-репортера и то управо на његове репортаже написане из Хортијеве Мађарске. Пре овог, не постоји рад који се бави овим новинским текстовима Црњанског, изузетно значајним јер се односе како на политичку, социолошку, тако и на културну, идеолошку и друштвену стварност суседне Мађарске, у којој је једна од значајних националних мањина била и српска. Црњански је ове репортаже писао за дневни лист „Политика“, од 23.1.1923. до 1.2.1923. године. Овај рад је користећи лексичку, фонетску, стилску и научну анализу, историјски и компаративни метод, показао атмосферу, политичке прилике, ратнохушкачко расположење мађарске тадашње власти, али и положај Срба, Јевреја и других мањинских народа у тадашњој Мађарској. На крају рада, наведени су закључци Црњанског, који су се испоставили као изузетно тачни, прецизни и антиципаторски – Мађарска јесте била спремна за рат, српска мањина је била с разлогом преплашена и спремна на сеобу, а Јеврејима је већ било забрањено да се уписују на универзитете. Текст спада у категорију **M24**.

2. *“Јован Скерлић – утемељивач књижевне критике као релевантног аналитичког новинарског жанра”*, стр.131-145, Зборник Матице српске за књижевност и језик, Нови Сад, 2018, уредник Јован Делић, УДК 821.163.41.09, ИССН -0543-1220, ЦОБИСС:СР-ИД 9627138, УДЦ 821.163.41.09 M24 4 бода

У овом раду се изучава дело Јована Скерлића као првог модерног српског књижевног критичара, који је својим деловањем утицао на савременике. У раду се др Домазет Сања специфичним бави специфичним критичарским стилем којим је Скерлић писао, композицијом његових критика и његовим односом према идеалној критици. Главна претпоставка рада је да је Јован Скерлић као критичар успео да уједини стилско, етичко и естетско. Скерлићево образовање и одлично познавање књижевних прилика помогло је формирању његовог критичарског модела: писао је белетристичко-аналитички хибридни новинарски жанр, али је од критике, као новинарског, успео да направи елитни књижевни жанр. Самог Скерлића посматраћемо и очима савременика, литерата и историчара, али и

као особу са снажном књижевнокритичарском мисијом. Прошло је више од сто година од Скерлићеве смрти и неминовно је истаћи да ниједан књижевни критичар, ни пре ни после њега, није још за живота ушао у легенду и век после смрти остао и даље у њој. Сам Скерлић изражавао је став да је књижевност засигурно најзначајнији или изузетно значајан облик друштвеног и културног живота једног народа. За живота, Скерлић је био ауторитет без премца и арбитар који је формирао нашу књижевну мисао и комплетну тадашњу литерарну сцену. За нашу културу био је оно што су „у својим епохама и својим литературама значили Бјелински, Сент-Бев, Самјуел Џонсон, Лесинг, Менкен или Де Санктис“ (Палавестра 1954: 155). Више је, него сви његови претходници, учинио да критика постане књижевно-новинарски жанр велике важности и да заузме важно место које јој, несумњиво, припада. Истовремено, дао је пример не само како се квалитетна књижевна критика пише, већ и како се критичарски правилно мисли и доносе валидни уметничко-естетски судови и процене. До данас, иако критичар, и за живота и после смрти својом славом надмашио је многе писце нашег језика, и готове све потоње српске критичаре заједно. Ово је јединствен случај, како у нашој књижевности, тако и у нашој новинарској пракси. Сећања угледних савременика потпуно потврђују овај постулат. Овај рад спада у категорију **M24**.

Остали запажени радови доц. др Сање Домазет су из различитих категорија и тематски разноврсни, а тематски сви у оквирима Медијских студија- новинарства.

3. „Утицај интернета и нових медија на кризу новинарске професије“, међународни научни часопис „Медији и комуникације“, 217-225, уредник Андријана Рабреновић, Бјело Поље, 2014. УДЦ 004.738.5:070, ИССН 2336-9981 ЦОБИСС.ЦГ-ИД 25072912, М23 4бода
4. “Жанровска синкретизација часописа ‘Православни мисионар’“, рад објављен у зборнику „Политикологија религије“, стр. 295-307, Београд, новембар 2017. УДЦ 070:271.222(497.11) ИСБН: 978-86-87243-14-9, ЦОБИСС.СР-ИД 234517260, М24 4 бода

5. „Глобализација или суноврат у таблоидно друштво“, стр. 415-429, зборник радова „Наука и глобализација“, уредник Владимир Милисављевић, Пале, 2014. DOI 10.7251/ЗРНСФФП0814415Д, ИСБН 978-99938-47-57-1 ЦОБИСС-ИД 4257816 М14 4 бода

У овом раду, др Домазет истиче: „Криза штампе значи и кризу новинарске објективности. Термин новинарска објективност почео је чешће да се користи у XX веку, да би био адекватно изражен став медија према непристрасности, фер извештавању, као и да би се посленици јавне речи подстицали да приказују свет онаквим какав он реално јесте. Међутим, већина порука које се данас нуде у највећем броју савремених, штампаних медија, често садрже и неки од бројних облика манипулације. Најбитнија, можда и једина стратегија у манипулацији је у ограничавању човекове слободе да расправља или се успротиви ономе што му се предлаже. Та стратегија мора бити неприметна, јер би се иначе разоткрио покушај манипулације. Од прорачунатости која карактерише манипулацију и од стратегије коју предузима, важнија је чињеница да се она скрива од публике. Методе манипулације морају, дакле, бити маскиране. Током чина манипулације, порука се у својој сазнајној или афективној равни конструише тако да завара, уведе у заблуду, убеди у нешто што није тачно. Таква порука је, дакле, увек лаж. Током анализе домаће таблоидне штампе, сусрешћемо се много пута са поруком која је, у доба глобализације, уствари, маскирана манипулација. У истраживању таблоида (спровео ИРЕХ) ауторке истраживања су дошле до закључака који поткрепљују хипотезе ауторке овог текста, а то је да је дневну штампу у Србији захватио снажан процес таблоидизације. У односу на сличне новине у развијеним медијским срединама, таблоиди у Србији су специфични по скоро искључивом интересовању за политички живот и одсуству традиционално таблоидних интересовања за свет забаве и шоу бизниса. Тираж и утицај таблоида наговештава промене у читалачким навикама публике, али и у новинарским па и етичким стандардима професионалне заједнице. У многим земљама источне и југоисточне Европе, таблоидизација је у различитим степенима потресала штампу, од Мађарске и Хрватске до Албаније и Бугарске. Овај процес је релативно касно запљуснуо штампу у Србији а у овдашњим условима испољио се и кроз изузетну динамику на медијској сцени.“

6. *“Фактографске, аналитичке и белестричке форме изражавања у извештавању дневног листа ПОЛИТИКА током Првог балканског рата“*, стр. 201-216, УДК 070(497.11) Политика:94 (497) 1912-1913, у међународном тематском зборнику *„Први балкански рат 1912/1913.године: Друштвени и цивилизацијски смисао“*, уредник др Александар Ђаловић, Ниш, 2013. ИСБН 978-86-7379-290-03, ЦОБИСС.СР-ИД 199654412, Ниш, 2013. М14 4 бода
7. *„Пут у таблоидно друштво“*, стр. 503-515, УДК 070.11:316.77 (497.11) међународни зборник, *„Језичка истраживања“*,(Универзитет у Нишу, Језик, књижевност, вредности), уреднице Биљана Машић Илић и Весна Лопичић, Ниш, 2013.ИСБН 978-86-7379-278-1, Цобисс. СР-ИД 198116620 М14 4 бода
8. *Digital age – a challenge for journalist practices in the daily press Serbia“* М14 (након позитивне одлуке рецензената и уредништва, рад Домазет и Јелене Петровић ће бити објављен у штампаном формату зборника *„Дигиталне медијске технологије и друштвено образовне промене.“* (Планирани термин објављивања је мај 2019, а у документацији је о овоме приложена потврда Филозофског факултета, Универзитета у Новом Саду) М14 4бода
9. *„Таблоидна вест и свест или како домаћи медији извештавају о књижи“*, стр. 174-184, зборник радова *„Медијски третман књиге“*, уредник Зоран Хамовић, Београд, 2011. ИСБН 978-86-7035-235-3, ЦОБИСС: СР-ИД 183384076 М33 1 бод
10. *„Креативно писање и културне рубрике у српским медијима“*, стр. 277-285, зборник радова, *„Веродостојност медија, донети медијске транзиције“*, 2012. уредник Раде Вељановски, Београд, 2011, УДЦ 070.448 (497.11):808.1 070.442, ИСБН 978-86-7558-869-6, ЦОБИСС. СР-ИД 187931404 М33 1 бод
11. *“Утицај тржишта на садржај штампаних медија”*, стр. 183-197, зборник радова, *„Веродостојност медија, донети медијске транзиције“*, уредник Раде Вељановски, Београд, 2018 УДЦ 070:339.13(497.11)070.16, ИСБН 978-86-531-0426-9, ЦОБИСС.СР-ИД 267648012 М33 1бод

12. Сања Домазет (2019) *“Креативност-нова новинарска писменост”*/Сања Домазет-Београд : Чигоја штампа, 2019, 151 стр, ИСБН 978-86-531-0477-1, ЦОБИСС.СР-ИД 274232332, Каталогизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд 808.1 уџбеник , М42 5 бода
13. Сања Домазет (2015) *“Градови”*/Сања Домазет-Београд:Службени гласник, 2015, 91стр, ИСБН 978-86-519-1644-4, ЦОБИСС.СР-ИД 216503820 - Каталогизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд, 821.163.41-992 М42 5 бодова
14. Сања Домазет(2016) *„Божанствени безбожници 2“* – Београд : Службени гласник, 325 стр, Службени гласник, Београд, ИСБН 978-86-519-0884-5, ЦОБИСС. СР-ИД 226638348, Каталогизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд, 821.163.41-94 М42 5 бодова
15. Сања Домазет(2017), *„Божанствени безбожници 3“* – Београд: Службени гласник, 340 стр, ИСБН 978-86-519-1381-8 ЦОБИСС.СР-ИД 247564044, Каталогизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд 929(100)”19” М42 5 бодова
16. *„Књижевност и храна“*, стр. 295-315, часопис „Култура“, бр109/112, фебруар 2005 , ИССН 0023-5164, УДК 316.7 М51 3
17. *„Колико је културе у културним рубрикама“*, стр.172-180, часопис „Култура“, бр.137, децембар 2012, УДК 070.448:316.72(497.11)2012, ИССН0023-5164,УДК 316.7, 2012. М51 3 бода
18. *„Креативни интервју као базични елемент стваралаштва добитнице Нобелове награде Светлане Алексијевич“*, стр. 155-165, Годишњак Факултета политичких наука Универзитет у Београду, УДЦ:070:929 Алексијевич, С. број 18, децембар 2017. М51 3 бода

У овом раду, др Домазет наставља да пажљиво истражује жанрове, њихову хибридизацију и премештање из новинарског у литерарни жанр. Говорећи о феномену Светлане Алексијевич, прве новинарке на планети која је добила Нобелову награду за

књижевност 2015, др Домазет пише: “Светлана Алексијевич приступила је интервјуу као креативном новинарском жанру, облику документарне књижевности, где једна особа поставља питања особи која је својим познавањем одређене теме, делом или личношћу занимљива читалачкој публици. Главне одлике су избор теме, личности и питања, а циљ је да се током разговора осветли неки проблем или низ проблема који су значајни за неку од друштвених области. Алексијевичева је написала свега пет књига начињених од креативних интервјуа, сублимно повезаних у документаристичку прозу, нефикцијски роман. Никада до сада Нобелова награда није додељена аутору који има свега пет књига у стваралачком опусу. Шта је то што је Алексијевичеву издвојило од осталих аутора и начинило од ње врхунског ствараоца? Пре свега, задовољила је најновије истраживачке захтеве литерарног журнализма, градећи од сопствених креативних интервјуа оригиналан облик приповедања који почива на сопственим конвенцијама и принципима разумевања као и на специфичним социолошким, идеолошким, психолошким, историјским и литерарним ограничењима. Драматуршки распоређујући изнимно богату прикупљену грађу најразличитијих интервјуа, (Алексијевичева је снимила толико аудио и видео записа да би се могли емитовати недељама без прекида), она је створила сопствени, јединствени стил и дела невероватно узбудљиве, на моменте страхотно потресне, исповедне прозе, оригиналног литерарног новинарства које почивају на интервјуу. ”Литерарно новинарство је блиска заједница темељитог извештавања и литерарне технике писања за новине. У поменуте технике спадају нарација и сцена, сиже и поступак, став, драма, хронолошка организација, ритам, сликовито предочавање, наговештаји, метафора, иронија, дијалог, свеукупни план, (почетак, средина и крај), све то повезано добрим извештавањем.” Компонујући технику креативног интервјуисања са репортажним елементима и снажним монолозима, Алексијевичева је успела да створи пет оригиналних књига документарне прозе у којима се на аутентичан начин бавила Другим светским ратом посматраним очима жена-учесница, чернобиљском катастрофом, совјетским ратом у Авганистану и животом у постсовјетском добу, сваки пут интервјуишући дубински (in depth) и трагајући за, из политичких разлога, скривеним истинама. Интервјуисала је преко хиљаду особа и добила као резултат узбудљиво штиво које сама назива романом гласова. Поштовала је правила писања креативног интервјуа који се у теорији журнализма дефинише као конверзацијска размена информација две особе у корист невиђене публике,

да би се произвео ниво обавештености који ниједан од учесника не би могао да произведе сам. Размењују се идеје и информације које стварају виши ниво обавештености и трага се за елементима личности и драме, као што су представљање и портретисање личности суочених са проблемима који се (не) разрешавају после једне или више драматичних ситуација. Све ове методе проналазимо код Трумана Капота, у роману *Хладнокрвно*, али и у Мајлеровом описивању противратног марша на Пентагон, у Брезлиновим текстовима за Њујорк Дејли Њус као буквално пуцање лобања при политичким немирима. Капот, Мајлер, Шаламов, Биков, Адамович били су од почетка списатељски узор Светлани Алексијевич. Желела је да њен рад буде аутохтон и да разоткрије прећутано.“

19. „*Прва интернет револуција: Како је никао, процветао и свео јасмин* “*Аранског пролећа?*”, рад објављен у часопису "Медијски дијалози", стр. 725-733, Подгорица, мај 2016. УДК:323:004.738.5(5-15)(6-17) ИССН 1800-7074 ЦОБИСС.ЦГ-ИД 12734480 М51 3 бода
20. „*Глобализација и класични масовни медији*“, научни скуп поводом дана факултета „Наука и глобализација“ Филозофски факултетет Универзитет Источно Сарајево – Пале, 17-19.мај 2013. М63
21. „*Извештавање Политике о Првом балканском рату*“, међународна научна конференција Први балкански рат 1912/1913 - „Друштвени и цивилизацијски смисао“(Поводом стогодишњице ослобођења Старе Србије и Македоније 1912.), 1,2, 3. јун 2012, Прохор Пчињски, Врање М63 1 бод

2.4 Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту.

У периоду од 2010. до 2019, Сања Домазет је учесник научно-истраживачког пројекта Универзитета у Београду, под називом „*Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту*“ (евиденциони број: 179076), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

2.5 Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ИСБН бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање.

“Креативност-нова новинарска писменост”, Чигоја штампа, 2019, 151 стр, ИСБН 978-86-531-0477-1, ЦОБИСС.СР-ИД 274232332, Каталогизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд 808.1 уџбеник, М42 5 бодова

У уџбенику *“Креативност-нова новинарска писменост”* се прави пресек селекције кључних теорија, приступа и концепата у креативном писању у медијима. Књига је аналитички подељена на пет целина: теоријски осврт, принципе креативног писања, литерарни журнализам, феномен формирања нових жанрова и закључак. У књизи се закључује: “Да би опстали, медији данас, у конкуренцији на медијском тржишту морају понудити креативност, као чин синтезе. Другим речима, они морају пласирати текстове који делују интерактивно и унапређују доживљајни живот читалаца. Креативни начин писања у штампаним медијима подразумева и еклектичност, уношење књижевног, литерарног експеримента на новинске ступце. У сложенијим, аналитичким облицима новинарског изражавања, као што су уметничка критика, колумна или чланак, све чешће се употребљава семпловање – техника названа по музичком термину. Хибридни жанрови сада су пре правило него изузетак. Данас је непрекидно, перманентно образовање „*conditio sine qua non*“ опстанка. Уобичајено школовање више није довољно, Америка је тренутно преплављена радним свескама у којима се учи писање, деблокира креативност или развија резилијентност. Штампани медији принуђени су да својом једноставном универзалношћу омогуће читаоцима праћење интересовања тржишта и глобалног тока светских збивања. Штампани медији постају једна врста покретне школе, у њима се суптилно, цитирањем водећих стручњака за области о којој се пише, читалац из дан у дан упознаје не само са вестима, него и са њиховом позадином, узроцима и евентуалном антиципацијом онога што може следити као последица (истраживачко новинарство, интерпретација). Креативно писање у штампаним медијима подразумева висок квалитет као принцип, па текстови писани на тај начин спајају актуелност, релевантност, разумљивост, објективност, оригиналност, интерактивност и транспарентност, као и све израженију естетску димензију. Ако су прве четири одлике наслеђене од традиционалне

штампе, три додате су императив новог доба. Интерактивност текстова подразумева повратну везу са читаоцима (feedback) и сталну размену идеја са читалачком публиком. Транспарентност подразумева отвореност извештавања, критичност и могућност да публика стекне ближи увид у рад уредништва, новинара и медија као целине. Модерни штампани медији упућени новом читаоцу, морају поседовати најквалитетније текстове, који надилазе и информативну и истраживачку сферу. Тај квалитет подразумева естетску димензију. Медији данас морају се приближити дивљој и опојној снази уметности.“

Књига је писана читким језиком, а комплексни теоријски појмови су лепо објашњени и илустровани примерима. Књигу су пре објављивања позитивно оценили рецензенти проф. др Неда Годоровић, проф. др Ратко Божовић и проф. др Александар Јерков. Након објављивања, књига је наишла на веома добре критике у научној периодици као и на одличан пријем код колега и посебно код студената. Књига се користи као уџбеник на предметима Креативно писање у медијима и Теорија и техника новинарства.

Доц. др Сања Домазет ауторка је и три монографије.

Сања Домазет (2015) *“Градови”*/Сања Домазет-Београд:Службени гласник, 2015, 91стр, ИСБН 978-86-519-1644-4, ЦОБИСС.СР-ИД 216503820 - Каталогизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд, 821.163.41-992 М42

Сања Домазет(2016) *„Божанствени безбожници 2“* – Београд : Службени гласник, 325 стр, Службени гласник, Београд, ИСБН 978-86-519-0884-5, ЦОБИСС. СР-ИД 226638348, Каталогизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд, 821.163.41-94 М42

Сања Домазет(2017), *„Божанствени безбожници 3“* – Београд : Службени гласник, 340 стр, ИСБН 978-86-519-1381-8 ЦОБИСС.СР-ИД 247564044, Каталогизација у публикацији Народне библиотеке Србије, Београд 929(100)“19” М42

Монографија *„Градови“* добила је 2016. награду „Мома Димић“ за најбољу књигу путописа и подстицање интеркултуралног дијалога, коју додељује Библиотека града Београда. Ово дело део је уџбеничке литературе на Учитељском факултету у Београду, на трећој години студирања, на предмету *„Путовања као вид образовања и културе.“*

2.6 Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33.

Сања Домазет излагала је на научном скупу: Веродостојност медија”, на Факултету политичких наука, у Београду, 18. јун 2011, на тему: ”Креативно писање и културне рубрике у српским медијима” и истакла:

„Проблем одсуства етике и опадања компетентности, угледа и поверења читалаца у медије, горући је и сада већ вишегодишњи проблем нашег медијског простора. Златно англосаксонско правило да без квалитетне, праве информације, конзумент медија не може да донесе ваљану одлуку, као да на овим просторима већ одавно не важи. Током последње деценије дошло је до општег пада квалитета рада медија, како у погледу објективности, правремености, етичности, тако и у погледу стила, језика, језичких финеса, па и писмености. Самим тим, опао је и квалитет културних рубрика у електронским и у штампаним медијима. Криза настала деведесетих година XX века, неминовно је утицала на новинарство, тако да се журналистичка креација и креативно писање у медијима махом преселило на културна рубрике, последњу енклаву и оазу где смо их могли наћи, али где их је, из године у годину, све мање. Да ли културне рубрике као такве, са креативним писмом најбољих новинара полако нестају са српског медијског неба ? Где се у српском новинарству налази креативно писање у медијима, колико је присутно? Најчешће, оно се још увек налази у њузмагазинима. Оно што охрабрује јесте резистенција њузмагазина на продор таблоидних садржаја, перманентно посвећивање пажње култури, односно књижи, на њиховим странама. У *Времену* инсистирају на приказима и критикама књига из региона, из бивших република, текстове пишу сарадници из тих средина, па се чини да се уређивачком политиком далековидо тежи поновном успостављању јединственог, југословенског простора... Светли примери су и културни додаци традиционалних дневних листова („Политика“, „Данас“) али највише охрабрује чињеница да су високотиражне „Вечерње новости“ покренуле културни додатак. Специфичан је однос листова, часописа и специјализованих магазина који додељују цењене књижевне награде („Нин“, „Вечерње новости“, „Базар“), према књижи: њихови новинари и уредници високо вреднују културу. Дејство тих награда и медијски третман лауреата значајно утичу на свеопшти ниво културе средине која деценијама пролази кроз кризе. Закључак овог истраживања могао би да буде: они који не читају књиге, ускоро неће читати ни новине.

Недељници *НИН* и *Време* и даље одвајају простор за књижевну критику, сада најређу форму писања о књизи, али је далеко иза нас остало време када је негована критика као важан и релевантан облик новинарског изражавања. Зато сада и не постоје критичарска имена од угледа, поверења и компетенције, којима читаоци, слушаоци или гледаоци верују. Критика која се појављује у *НИН*-у и *Времену* често је блиска рецензији или есеју и често је писана тако да није намењена ширем кругу читалаца. Ваља напоменути да у *Времену* наилазимо и на аутора чији рад квалитетом, оригиналношћу тема, стила и језика спада у потпуности у креативно писање у медијима, Теофила Панчића, који, уз колумне, пише и текстове посвећене књижевним делима. Но, глобално узев, иза нас је време када је критика одлучивала хоће ли одређено дело бити прихваћено од стране културне јавности. Данас, књижевна критика ни онда када је објављена, није више релевантна ни одлучујућа за пријем одређене књиге код читалачке публике. Но, на менаџмент квалитета може се и мора свесно утицати. Савез новинара Немачке основао је ИК – иницијативу за квалитет, коју највеће немачко представништво интереса новинара и новинарки жели да промовише. Тиме се следи пример мањих суседних земаља, Швајцарске и Аустрије. Реч је о једном кругу колега и медијских стручњака који расправљају о томе како редакције и новинари појединачно могу да допринесу јачању менаџмента квалитета и обезбеђивању квалитета у новинарству . На жалост, код нас оваквих иницијатива нема, као што има све мање и медијске критике, па је и то један од разлога што на нашим просторима медији јесу у стању стагнације или опадања квалитета.

Првостепенна светска новинарка, чији је рад изразит пример креативног писања у штампаним медијима, Оријана Фалачи, тврдила је да је журнализам и дивно и страшно искуство. 'Када се нађем у жижи неког збивања или важног сусрета, плашим се да нећу имати довољно вида и слуха и разума да гледам, слушам и схватим. Не претерујем када кажем да у сваком професионалном искуству остављам комадиће душе'. Чини се да је управо овакво новинарство, у коме новинар до краја понире у оно што пише и ствара првостепенни квалитет. Из тог разлога је и мало представника креативног писма код нас, у доба када влада таблоидизација и свести и културе и вести. Светско новинарство бори се да однегује ауторе чији су написи импресиван спој журнализма и литературе и чији текстови, примери креативног писма су

најквалитетнији прилози савременој штампи. Ти написи су најпрофесионалнији спој етике и естетике, сублимат аутентичности, стила, језика, оригиналности, ерудиције, транспарентности, интерактивности и релевантности. Њих данас пишу водећи новинари у свету и, каткад, код нас. Они су резултат и најава куда иде квалитетно новинарство у ком је креација постала услов опстанка, а не више само инцидент и појава резервисана само за уметнике и иноваторе. Новинари – представници креативног писма, сврставају се, с правом, међу иноваторе, особе које се перманентно образују и усавршавају. У време када је брзина постала нормалан ритам кретања, квалитет ће ускоро бити нешто што се подразумева. Врхунцем професионалног рада у новинама, сада се сматра креативно писање. Новинари су одавно почели да се деле на оне које *само извештавају* и на оне који после дубинског истраживања, интерпретирају, информишу, образују, забављају. То су, за сада, даровити појединци који стваралачки, креативно пишући мењају стари и стварају нови свет медија. Остаје само страх да ће код нас свеопшта таблоидизација преовладати и да за најбоље, као и обично неће бити ни потребе ни места.“ Овај рад објављен је под именом „*Креативно писање и културне рубрике у српским медијима*“, стр. 277-285, зборник радова, „Веродостојност медија, донети медијске транзиције“, 2012. уредник Раде Вељановски, Београд, 2011, УДЦ 070.448 (497.11):808.1 070.442, ИСБН 978-86-7558-869-6, ЦОБИСС. СР-ИД 187931404 М33 1 бод

Доц. др Сања Домазет излагала је и на бројним домаћим и иностраним конференцијама и међународним скуповима, о чему је веч било речи у извештају.

Кандидаткиња је усмено излагала на следећим међународним научним скуповима:

18. јун 2011, назив излагања: ”Креативно писање и културне рубрике у српским медијима”, назив научног скупа: Веродостојност медија”, Факултет политичких наука, Београд

14. април 2012, назив излагања: ”Пут у таблоидно друштво“, назив конференције: “Језик, књижевност, вредности”, Универзитет у Нишу

2. јун 2012, назив излагања: ”Фактографске, аналитичке и белестричке форме изражавања у извештавању дневног листа ПОЛИТИКА роком Првог балканског рата“, назив научног скупа: ”Први балкански рат 1912/1913 - друштвени и цивилизацијски смисао“, Прохор Пчињски, Врање

18. мај 2013, назив излагања: “Глобализација и класични масовни медији“, научни скуп поводом дана факултета ”Наука и глобализација“ Универзитет у источном Сарајеву, Филозофски факултет Пале

25. новембар 2016, назив излагања: ”Жанровска синкретизација часописа ‘Православни мисионар‘“, назив научног скупа: ”10 година политикологије религије“, Центар за проучавање религије и верску толеранцију, Београд

Изборни услови:

1. Кандидаткиња је рецензирала радове за часописе „Наслеђе“ и „Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду“.
2. Од 2010. уређује интернет портал „Журналист“ , *онлајн* портал студената Факултета политичких наука, који студенти користе у едукативне сврхе и на коме редовно објављују радове свих новинарских жанрова. “Журналист“ је Домазет покренула у сарадњи са Амабасадом САД.
3. Увела је два нова предмета у наставу: Он-лине новинарство и Креативно писање у медијима.
4. Председник је или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.

Доц. др Сања Домазет је учествовала у великом броју комисија за одбране мастер и докторских теза на ФПН-у. На Филозофском факултету у Нишу, Сања Домазет била је у комисијама за израду и одбрану мастер радова. Мастер радове су успешно одбранили: Марија Ћосић, Александра Гавриловић, Невена Ристић, Милена Мијатовић и Марта Митровић. Доц.др Домазет је пет пута био ментор успешно израђених и одбрањених мастер радова кандидатима на Факултету политичких наука, Универзитета у Београду: и то Сандри Жувели, „Анализа српске штампе од 1888. до 1903. године“ рад одбрањен 2014.године; Нади Мандић „Феномен бесплатне штампе у савременим српским медијима“, рад одбрањен 2014, Јелени Петровић „ Колумна као пример креативног писања у штампи (Александра Тијанића и Богдана Тирнанића у периоду 1986-1995) рад одбрањен 2014 , Маји Гузијан, „Репортажа - књижевни и новинарски жанр“ одбрањен 2014 ; Милеси

Караџић, „Књижевна критика Теофила Панчића као пример креативног писања у савременој српској штампи“ одбрањен 29.09.2016.

5. Др Домазет била је члан у комисијама за израду и одбрану мастер радова које су успешно одбранили на Факултету политичких наука у Београду: Вук Ђорђевић, Александра Трајковић, Маријана Радосављевић, Марија Стојадиновић, Николина Судар, Ана Симић, Ана Михајловић, Тијана Јанковић, Јелена Миловановић, Јелена Овука, Јово Мирановић, Алиса Ођуз, Смиљана Коџић, Немања Рашић, Бојана Лазић, Јелена Ђондовић, Владан Аврамовић, Ања Митић, Александра Јовановић, Маја Шолевић, Александра Чеко, Милица Којић, Јована Мркић, Јована Јанковић, Катарина Предић, Александра Пекановић, Ивана Беновић и Дијана Кнежевић. Такође, била је члан и у четири комисије за оцену и одбрану докторских дисертација: Александар Митић, „Интеграција технике онлајн медија у стратешке комуникационе пројекте“, чија је теза одбрањена 26.9.2016, Слађана Илић, „Политички дискурс у приповеткама Радована Белог Марковића“, чија је теза одбрањена 29.9.2016, Анка Михајловић Прокоповић, „Трансформација традиционалних медија у новом технолошком окружењу“, чија је теза одбрањена 30.12.2016, Бранко Марковић, „Конструкција текста у функцији управљања значењем у савременој српској штампи“, чија је теза одбрањена 25.5.2018.
6. Била је шеф катедре департмана за новинарство и комуникологију од 2015. до 2019. године.
7. Промоцијом њене монографије „Градови“ отворена је марта 2017. српска библиотека у Бечу за становнике Беча српског порекла.
8. Одржала је низ предавања, тематских и књижевних вечери широм Србије, али и за српску дијаспору у Хрватској, Аустрији, Румунији, Бугарској, Мађарској.
9. Заједно са професорима са Факултета политичких наука и професором др Штефаном Рус Молом, основала је пројекат ЕЈО, Европску журналистичку опсерваторију.
10. Председница је жирија за најбољу књигу женског аутора на територији Србије „Женско перо“.
11. Чланица је наставно-научног већа од 2006. године до данас.

12. Сарађује са више дневних и месечних листова и часописа у Србији (“Политика“, „Данас“).
13. Аутор је петнаест књига из области лепе књижевности и журнализма, као и десет драма, извођених у Србији и региону. Заједно са Слободаном Шијаном објавила је књигу „*Пуњене тиквице са Леђиновим мозгом*“, сценарио и драму, у издању Службеног гласника, 2017. ИСБН: 978-86-519-2055-7
14. Књига репортажа о личности Сање Домазет „*Божанствени безбожници I*“ преведена је на енглески и представљена у Њујорку, у Конзулату републике Србије 2014. године.
15. Тренутно ради на снимању документарног филма о сликару Игору Васиљевићу, кога финансира Филмски центар Србије, заједно са екипом са професора са Факултета драмских уметности.
16. Добитник је више награда и признања међу којима истичемо награду за Најбоље новинарско перо на Сајму књига у Београду 2004, награду за најбољу књигу женског аутора у Србији („Женско перо“), регионалну награду за најбољи роман, „Меша Селимовић“, као и награду „Мома Димић“ за најбољу књигу путописа и подстицање интеркултуралног дијалога.

III Закључно мишљење Комисије

На основу свега реченог у аналитичком делу овог извештаја, Комисија је једногласно заузела следеће ставове:

- Доц. др Сања Домазет испуњава све критеријуме Универзитета у Београду за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Медијске студије-новинарство;
- Радови др Сање Домазет су квалитетни и запажени у академској јавности;
- Њена монографија о кративном писању се користи као уџбеник на ФПН-у, а њена монографија „*Градови*“ део је уџбеничке литературе на Учитељском факултету у Београду;
- До сада је учествовала у истраживачким пројектима, увела два нова предмета у наставу и од 2010. успешно води студентски портал “Журналист“;

- Доц. др Сања Домазет се показала као квалитетан педагог о чему сведоче одличне студентске евалуације које збирно конзистентно варирају око 4.7 (од 4.21 до максималних 5) од како је почела да ради на ФПН па до данас;
- Кандидаткиња је стекла и искуство као ментор и члан комисије у великом броју успешно одбрањених мастер и докторских радова;
- Доц. др Сања Домазет има солидну академску репутацију, посећује редовно међународне научне конференције из области новинарства и редовно рецензира текстове;
- Поред академског ангажмана, др Сања Домазет је активни учесник у јавним дебатама и блиско сарађује са великим бројем релевантним домаћих листова и часописа;
- Др Сања Домазет се показала и на ФПН као ”квалитетан академски грађанин” тако што је дала активни допринос раду своје Катедре, свог матичног Одељења и Научно-наставног већа. Због тога Комисија предлаже Изборном већу Универзитета у Београду – ФПН да доц. др Сању Домазет изабере у звање ванредног професора и тај став упути органима Универзитета у Београду надлежним за потврђивање избора у наставна звања.

Београд, 23. мај 2018.

К о м и с и ј а:

проф. др Веселин Кљајић, редовни професор ФПН у Београду

проф др Никола Маричић, редовни професор ФДУ у Београду

проф. др Неда Тодоровић, професор у пензији на ФПН у Београду